

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quod denique persecui Christianos aggressus sit. Cap. XLIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

EIus generis Licinii fuere decreta. Quid oportet nouas de his qui è vita cesserant, sanctiones enumera-re? quibus veteres Romanorum leges, præclarè & sapienter promulgatas, barbaris quibusdam & crudelibus in eorum locum introductis, abrogare ausus est? Quid infinita propè oppressionis genera cōtra subiectos suos ab ipso excogitata persequar? Quid terræ dimensiones ab ipso propter insatiabilem exactiōnū ingentium cupiditatē inuentas percenseam? quibus effecit, ut exigua terræ particula, quę minimo locata erat, cum metiendo exploratū esset quanti valeret, pro maiore pretio deinceps locaretur? Quid etiam hominum agricolarum quibus non amplius huius lucis usura suppetebat, sed iam pridem erant morte extinti, census oratione complectar, quos ut turpem quæstum inde faceret, instituit: Nam eius auaritia nullum habuit modum, neq; inexplebilis animi aviditas omnino satiari potuit. Quapropter cum omnes thesauros auri, argenti, opūq; immensarum copia impleuisset, affectione tamen Tantalica animo confictatus, cum gemitu de paupertate conquestus est. Quid porrò exilia citem, quibus eos, qui nihil cuique intulissent iniuriæ, multauit? Quid bonorum publicationes? quid falsas criminationes, quas contra patricios & illustres viros confinxit, in memoriam reuocem? quorum teneras uxores, quò eas turpis flagitii ignominia deformaret, sceleratis & perditis seruis abutēdas tradidit? Quid dicam de mulieribus, in matrimonium datis? quid de puellis virginitatis flore decoris, quas iste cum iam corporis vires senectutē languescerent, turpiter violauit? Quid istis rebus attinet, longum sermonem instituere, præsertim cum sacerdotum postremò ab eo editorum magnitudo, prima vel exigua esse, vel nulla potius arguat.

Quod denique persequi Christianos aggressus sit.

AD extremum namq; furor eius cœpit in ecclesiās insultare: grassariq; in Episcopos, quos sibi maximè aduersari animaduciteret. Quinetiam quo sum pietati

EVSEBII DE VITA

tati deditos, tum imperatori magno ac religioso charo existimaret, eos innimicorum loco habere. Quocirca à sanitate & mente penitus deturbatus, animi impetum in nos incitauit: neq; memoriam eorum, vel qui ante illum essent Christianos persecuti, vel quorū ipse interfectos & vindicta, propter scelera, quæ obierant, constitutus es- set, vel deniq; quorum spectator extitisset, animo complexus est, idque cum præcipuum malorū authorem, quis quis ille tandem fuerit, plaga cœlitus inflicta perculsum, oculis planè cerneret.

Quod Maximianus fistula & vermis per domitus, in fauorem Christianorum scribere ceperit.

CAP. L.

Ille enim simulatq; ecclesias expugnare cœpit, prius quam animum suum iustorum & piorum hominū crux re inquinauit, vltio diuinitus illata in eum inuasit: & ex ipsa carne exorsa peruersit ad animū. Ex improviso enim in illis corporis partibus, quas natura contexit, nascitur apostema: deinde in interioribus corporis recessibus, viles purulentū & fistulosum: atq; horū intolerabilis morsus intima depascebatur viscera quæ quidē infinita vermium multitudine redundarunt: unde fœtor lethalis & pestifer effatur: quandoquidem vniuersa corporis molles, ex nimia eius, antequam incidit in morbū, halluina- ne, & ingluwie in immensam pinguedinem erat cōmunita: quæ tunc putredine contabefacta, intolerabile & plenū horroris spectaculū (vt fertur) proprius accendentibus exhibuit. Atq; demū tot ac tantis malis colluctans, conscientia scelerum, quæ contra ecclesiam admisisset, perculsus, deinceps deo suam culpam confiteri, à persecutione contra Christianos inchoata desistere, legibusque & editis imperatoriis ecclesias illorū exædificare maturat: consuetas preces, quæ pro ipso antè fieri solent, eos iam etiā obire mandat. Atq; iste quidem ob persecutionis flam- mam, quam contra Christianos accendisset, tales poenas persoluit. Verum ille, cuius mentionē superior nostra fo- cit oratio, spectator istarū rerum factus earundemq; co- gnitionem